

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den
Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. II. De proprio parrocho.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

uerit, ne vllis declarationibus huiusmodi in iudicio, vel extra fides habeatur; nisi appareant sigillo Cardinalis præfecti munitæ, & secretarij manu signatæ. quod & tum æquissimum est, cum non videntur cum iuris ratione conuenire: vt non illa cum d. l. coram. d. c. 3.

Nihil etiam arguit confessio Iuuenis, quæ alioquin etiam in matrimoniali causa omnes probationes superaret, *Vvames. de spons. & mat. conf. 529. n. 20.* vt pro iudicatio videatur habendus: *l. vn. C. de confes. quia confessio tantum valet quoad consentem: neque recipitur, si naturæ, aut iuri repugnet. l. 13. D. de interrogat. act. non ergo illius confessio probat parochi intelligentiam, sine qua matrimonium consistere non potest iure Concilij Trid. eius ergo confessio aduersus huiusmodi ius, & veritatem nihil probare, aut præstare potuit. sed eam Iudex sequetur, quatenus ei nota erit eximia, quam diximus, parochi prohibitas.*

RESPONSVM II.

De proprio parochio.

Controuersitur matrimoniū, quod coram parochio contractum est, an validum sit, quod Concilium Trid. loquatur de proprio, in verb. *ter proprio contrahentium parochio*, & continuo sensu sequitur §. qui aliter. qui in c. omnis. *x. de panis.* dicitur proprius sacerdos. sub quo scilicet contrahentes domicilium habeant. *Trinis. l. 1. decis. 23. n. 1.* seu sufficientem habitationem; contrahentes autem eam hic non habuerint. sed sponsus sub alia parochia, sponsa autem moram quidem aliquam sub illo parochio fecerit; domicilium non habuerit. quia cum le-

gitima non esset; & hodie strictè liberi naturales non sint; *Cuiac. l. 5. obs. 6. in fin.* de familia non sint; sed extranei: §. *si aduersus. institut. de nups.* patrem solæ nuptiæ demonstrant, *l. 5. D. de in ius vocand.* ideo matrem illi non patrem sequantur; *l. cum legitime D. de stat. homin.* adeoque maternum non paternum domicilium, *Piascet. in prax. Episcop. pal. p. 1. c. 1. art. 2. n. 2. vers. ratione domicilij. Gonsal. ad reg. 8. Cancell. glossa. 9. §. 1. n. 14. & seq.* illudque non hoc sit hic attendendum, *l. 1. in fin. l. eius qui D. ad municipal.* domicilium autem originis, vt hic est maternum, dicatur immutabile, *l. assumptio. D. ad municipal. l. origine C. de municipal. l. 10. ac durare præsumatur, donec probetur mutatum; Baldus in l. fin. n. 2. vers. sed sufficit. C. si à non competent. Iud. d. l. assume. & gloss. in verb. mutare. & verb. non domicilium. in fin.* eoque minus, quod pupilli sine tutore nihil agere, adeoque nec domicilium constituere sibi possint, vt opus fuerit titulis *D. & C. vbi pupillus educari, vel morari debeat.* adeoque sponsa hic minorennis domicilium maternum mutare non poterit, & sic nec parochiam aliam nancisci, quamuis tunc, per aliam occasionem missa, apud patrem sub illo parochio moraretur.

Sed enimvero decisum est filium familias constituere sibi posse domicilium: *l. 17. D. ad municipal.* & morari vbi debeant pupilli leges decernunt; non vbi minorenes: qui sine curatore agere quod lubet, & contrahere possunt. imò nec curatorem inuiti accipiunt, nisi in litem. poterunt ergo sibi constituere domicilium & habitationem parochialem. præsertim cum puberibus permissum sit contrahere matrimonium, illiusque & spiritualium rerum respectu habeantur pro maiorennibus. & quæ de materno domicilio dicta sunt, non de quibuslibet illegitimis, sed de vulgò quæ sitis dicta

2. An illud mutare & aliud sibi constituere possit.

3. iam pubes.

4. An obit partium confessio?

1. Filia illegitime nata an extra domicilium maternum rectè contrahat.

dicta sunt, qui spurij & apatores, quasi sine patre, dicuntur. & propterea Celsus in. l. 1. D. ad municipal. cur vulgo quaeritur matris conditionem sequatur, *quam enim*, inquit, *aliam originem hic habet?* & ibi glossa; *certè nullam.* si ergo illegitimus patrem habet, originem eius & conditionem sequi poterit. sed, ut id ex iure non disputemus, certa hic consuetudine inductum est, ut quaecumque illegitimæ proles à patre agnoscendæ, alendæ, & educandæ sint, natæ ex muliere, cum qua ille copulam habuisse se fateatur, vel probatur, illaque patrem illum esse iuravit. & est assidua hic huiusmodi mulierum aduersus tales viros petitio, mille exemplis usurpata his verbis; *ut proles pro suis agnoscant, ad se recipiant, & pro suis deinceps alant.*

Eoque hic magis hæc sponsa patris domicilio adscribenda fuit, quod tempore matrimonij contracti apud patrem morabatur; nec destinauerat positiuè ad matrem regredi: quod domicilio sufficit. cui nec refragatur intentio manendi dumtaxat, donec causa forte præbeatur mutandi. *l. ciues. in verb. nisi quid auocet. C. de incol. l. 10.*

Igitur sponsa ubi contraxit, domicilium habuisse censetur; aut, si non illud in summo rigore; saltem talem habitationem, mansionemue, quæ contrahendo matrimonio sufficiat. *per ea quæ deduximus latè in Consult. can. de sponsal. & mat. conf. 13.*

Neque mouet, quod initio dictum est, de immutabilitate domicilij originarij; seu quod consuetudines A. habeant, quod ne quidem alibi nubens (quod iure secus *l. vlt. C. de incol.*) desinat illic esse ciuis: quia leges intelligendæ sunt quoad munera loci originis; ut subterfugere illa migrando non possit cuius. cæterum luce clarius est, quod & alibi habitare, & domicilium constituere possit, *l. 3.*

4. 6. 11. §. fin. l. 17. §. patris & matris. D. & C. ad municip. & de incol. l. 10.

RESPONSVM VII.

De milite mutante locum ad tempus expeditionis, non præsidium.

Centuria destinata est ad custodiam & præsidium fluminis N. distributa in diuersas munitiunculas in ripis extructas, intra diuersarum parochiarum limites: pars alio diducta ad limites alios custodiendos, dum coit exercitus; quo rursus in hyberna redeunte illa ad prius præsidium redire solet: contraxit matrimonium miles coram parcho prioris suæ munitiunculæ; centuria castrensis sacerdote carente, cum muliere, quæ cauponariam exercebat sub alia parochia, in præcipua munitione centuriæ: nec satis constat, an is in priori munitiuncula fuerit assiduus; an alio deductus; ob tanto comætu in paucos dies ad priora redierit, ut matrimonium hoc contraheret: & nunc quaeritur an illud sit, validum; quæ non contractum coram parcho habitationis mulieris, nec satis constat an ipse tum in d. præsidio moratus fuerit, dum contraxit.

Necessitas quidem facultatem tribuit parcho administrandi peregrino sacramenta necessaria. *c. 7. x. de celebrat.* sed matrimonij sacramentum necessarium non est. & propterea Concilium Trid. *de re-form. mat. s. 24. c. 1.* celebrari illud tantum permittit coram proprio parcho habitationis. nisi contra-hentes sint vagi. *c. 7. ibid.* quales non sunt milites. *ut diximus consult. s. b. r. conf. 7.* quorum sacramentum vagationi aduersatur: quamuis frequententer loca mutant; sed dum cum & centurionum iussu: dum dicunt

4. Et quæ nō fit vulgō quaerita.

5. Vel & illa per mores.

6. Consideratio domicilij.

7. Mansionis morosæ.

8. Mutabilitas.